

PÍSEŇ 0270

Nemůžete ni chvíli se mnou bdít

Miloš Rejchrt

1. Ne-mů-že-te a- ni chvί-li se mnou bdít? na-stá-vá čas, kdy pa-stý-ře bu-dou bít.

Pad-ne strach a při-jde zra-da, rozprchnou se ov-ce stá-da, vče-ra k vše-mu od-ho-dla-ní

stáh-nou se dnes do ú-stra-ní. Ne-mů-že-te chvί-li se mnou bdít?

2. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít?
Nastává čas, kdy pastýře budou bít.
Tíseň svírá, úzkost drtí, duše smutná je až k smrti.
Kdo krev a pot z čela setře, Jakube a Jene, Petře?
Nemůžete chvíli se mnou bdít?
3. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít?
Nastává čas, kdy pastýře budou bít.
Co je pravda, co je jisté? Svědomí i ruce čisté -
zatím pravdu zkrvavenou ulicí za město ženou.
Nemůžete chvíli se mnou bdít?
4. Nemůžete ani chvíli se mnou bdít?
Nastává čas, kdy pastýře budou bít.
Teče krev a zejí rány, Syn člověka zbičováný
jak beránek na smrt veden k oběti za všechny jeden.
Nemůžete chvíli se mnou bdít?

Miloš Rejchrt